

פענוח הנבואות המשיחיות בתנ"ך

מארק ראסל

תרגום לעברית: ד"ר עודד טל

© מארק ראסל 2013

כל הזכויות שמורות

תוכן העניינים

i	הכרת תודה	
1	מבוא	
3	המושיע המובטח	1
9	ממלכת המשיח	2
17	העבד הסובל	3
25	הכהן המשיח	4
29	המשיח האלוהי	5
33	המשיח קם לתחייה	6
35	התגשמות הנבואות	7
41	מידע נוסף	

הכרת תודה

כל הפסוקים מהתנ"ך נלקחו מאתר האינטרנט של ה-German Bible Society, אלא אם

נאמר אחרת. זכויות יוצרים:

.2010 German Bible Society, Stuttgart

כל הפסוקים מהברית החדשה נלקחו מאתר האינטרנט של החברה לכתבי הקודש

בישראל, אלא אם נאמר אחרת. זכויות יוצרים:

החברה לכתבי הקודש בישראל, 1976, 1991.

ההבטחה המשיחית הראשונה ניתנה לאדם וחווה לאחר הגירוש מגן-עדן, כאשר מצב רוחם של אדם וחווה היה בשפל המדרגה (בראשית ג', ט"ו). אלוהים הבטיח לחווה שאחד מצאצאיה ישמיד את הנחש (שטן). בהמשך נוספו פרטים נוספים על כך שהוא ישמיד את הרשעים וכל העמים יבורכו באמצעותו. הוא יביא אתו משטר של שלום, אושר ובטחון; חיות טרף יהפכו להיות צמחוניות, ואנשים יחיו חיי נצח. המטרה הסופית של המושיע היא להציל את האבודים ולהחזיר את הארץ למצבה בתקופת גן עדן.

דוד המלך היה אב-טיפוס של המשיח. הרדיפות שעבר בצעירותו הן דוגמא המבשרת את סבלו של המשיח לפני עלותו לכס המלכות.

המשיח מביא את אור הגאולה ואת חוק אלוהים לגויים. חבקוק הנביא מתאר את עוצמתו הנסתרת של המשיח כהילה הנובעת מהפצעים בצד גופו¹. המשיח נקרא גם "העבד הסובל" - הוא סובל מדחייה ומלעג מצידם של אנשים; הוא מת עבור בני עמו ומתפלל עבורם (ישעיהו נ"ג). לאחר מכן, בראותו את פרי עמלו הוא שבע-רצון; ולבסוף אנשים רבים יינצלו ויחיו חיי נצח הודות לקורבנו.

---

¹ בחבקוק ג', ד' נאמר "ידו", אך על פי דברים ב', ל"ז ניתן לפרש מילה זו כ"צד".

לעתים קרובות אנו נוטים להתעלם מתפקידו של המשיח ככהן, ושואלים כיצד הוא יגיע לפתע לבית מקדשו.

המקור לאלוהותו של המשיח הוא בתנ"ך, המנבא שהמשיח יקום לתחייה ויעלה לשמיים כדי לשמש כיד ימינו של אלוהים. שם הוא ימלא את תפקיד הכהן הגדול במקדש השמימי לפני חזרתו לארץ בתפארה כדי להציל את עמו.

הפרק האחרון עוסק בהתגשמותן של נבואות אלה.

לא לכל בני האדם מובטח מקום בממלכת המשיח; כדי להגיע לממלכת המשיח על האנשים להאמין במשיח ולציית לחוקיו הקדושים של אלוהים. חשוב ביותר להבין מי הוא המשיח ולהאמין בו כל עוד שער הרחמים פתוח.

1. המושיע המובטח

וְאִיבָהוּ אֲשֵׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאֱלֹהִים וּבֵין זֶרְעֶךָ וּבֵין זֶרְעָהּ הוּא יְשׁוּפֶךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עֶקֶב:
(בראשית ג', ט"ו).

לאחר הגירוש מגן עדן, העתיד שציפה לאדם וחווה לא היה מזהיר. לפני הגירוש הם חיו באושר, והיו יכולים להמשיך לחיות בגן עדן לנצח לולא הפרו את פקודת אלוהים לא לאכול מעץ הדעת, טוב ורע. גן עדן היה מקום של יופי ושלווה, מוקף בעצים גבוהים, פרחים, חיות מבויתות, נהרות ואוויר נקי. היו בו גם הרבה אבנים יקרות. על אדם וחווה הוטלה המשימה המהנה של שמירה על גן עדן והנאה מהקירבה לאלוהים (בראשית א'-ג').

אבל כעת הם ויתרו על זכותם לחיים בגן עדן ולחיי נצח. יחד עם זאת, אלוהים לא נטש אותם מחוסרי תקווה. הוא הותיר להם דרך חזרה באמצעות אחד מצאצאי חווה. למרות חדירת הרשע לעולם, עתיד להתקיים מאבק בין בני האור ובני החושך, בין אלה המאמינים באלוהים לבין אלה המאמינים בשטן. לבסוף המשיח ישמיד את הנחש (שטן) ותוך כדי כך ייפצע בעקבו.

בְּיָהִי מִקֵּץ יָמַימ וַיָּבֵא לָנוּ מִפְּרֵי הָאֲדָמָה מִנְחָה לַיהוָה:
וְהָקֵל הֵבִיא גַם־הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנֹו וּמִחֻלְבָּהֶן וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל־הָקֵל וְאֶל־מִנְחָתוֹ:
וְאֶל־קִינוּ וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיַּחַר לְלִוְיָו מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּגְיוֹ:
(בראשית ד', ג'-ה')

זמן קצר לאחר הגירוש מגן עדן, אלוהים הנהיג את תפילת הקורבן. בספר בראשית פרק ד' מסופר על קין והבל, שהקריבו קורבנות לאלוהים. מנחת הדם של הבל התקבלה, אבל המנחה של קין לא התקבלה מכיוון שלא כללה הקרבת דם. העקרון של קורבן חלופי בא

לידי ביטוי במותו של חף מפשע במקום מותו של האשם. המנחה של קין הראתה שהוא לא הביע חרטה על חטאיו, ולכן מנחתו לא התקבלה על ידי אלהים.

פרטים נוספים על משמעותו של פולחן הקורבן ניתנים לנו בהקשר לאברהם:

וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אֶהְבֶּתְּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךָ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ־הַמֹּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים: (בראשית כ"ב, ב).

ניסיון זה העניק לאברהם תובנה מיוחדת על תוכנית הגאולה של אלוהים. ברגע האחרון, אלוהים עצר את אברהם מהקרבת בנו וסיפק לו איל לקורבן (בראשית כ"ב, י"ב-י"ד).

לכן, המושיע העתידי צפוי להיות בנו של אלוהים, שאב הטיפוס שלו היה יצחק. בעת ההגשמה, אלוהים יספק את הקורבן כדי לשלם את מחיר החטא האנושי ולהציל את בני האדם מהמוות הנצחי.

בדיוק כפי שיצחק שיתף פעולה מרצון עם התוכנית האלוהית, כך גם בנו של אלוהים יקריב את חייו מרצון. תוכנית זו הראתה את אהבתו הגדולה של אלוהים לבני האדם, אחרת מי זולת אלוהים יהיה מוכן להקריב את בנו החף מפשע כדי להציל מפר חוק, שנדון למוות?

וְהַתְּבַרְכוּ בְּזֵרְעוֹךָ כָּל־גּוֹיֵי הָאָרֶץ לְעֹבְדֵי אֱשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי: (בראשית כ"ב, י"ח).

ההבטחה של אלוהים על המושיע שעתיד לבוא נמסרה מחדש לאברהם; המושיע יהיה מצאצאיו, וכל האומות יתברכו הודות לילד המובטח. הבטחה זו הראתה שתוכנית הגאולה של אלוהים הקיפה את כל העולם; מי שיהיה מוכן לכפר על חטאיו ולקבל את הצעת החסד של אלוהים באמצעות הקרבת בנו של אלוהים, יוכל לחזור לגן עדן ולזכות בחיי נצח.

בעת יציאת מצריים, נמסרו פרטים נוספים על המושיע שעתיד לבוא. משה אמר שהמושיע יהיה נביא כמותו:

נְבִיא מִקִּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ כְּמִנִּי יָקִים לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן: (דברים י"ח, ט"ו).

המושיע יהיה אדם כמו משה, אדם שינבא, אדם שילמד את בני העם לציית לחוקי אלוהים, שיתערב לטובתם כאשר הם יחטאו, ושיצילם מאויביהם.

כאשר בלעם, נביא הגויים התבקש על ידי אויבי ישראל לקלל את עם ישראל תמורת תשלום, הוא אולץ על ידי אלוהים לברך את עם ישראל כחלק מנבואתו, ודיבר על המושיע שעתיד לבוא:

אֲרֹאנוּ וְלֹא עֲתָה אֲשַׁנְרֶנּוּ וְלֹא קָרוֹב דְּרֹךְ פּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב וְגַם שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל וּמְחִל פְּאַתִּי מוֹאֵב וְקִרְקַר כָּל־בְּנֵי־יִשָּׁת: (במדבר כ"ד, י"ז).

ההתייחסות בנבואה לשבט מעידה על כך שהמושיע יהיה מלך, שיביס את אויבי עם האלוהים. התייחסות לשבט או מטה מאפיינת נבואות משיחיות. בדיוק כפי שלמשה היה מקל רועים שהפך למטה ושימש אותו להכות את המצרים, כך גם למושיע יהיה מטה, שימש אותו כדי להביס את האומות האחרות, ויוכיח שהוא מנהיג גדול יותר ממשה.

נבואה זו מציגה את המושיע המגיע כשופט כדי להציל את עמו ולשפוט את העמים שאינם מביעים חרטה. למרות שכל העמים יוכלו להתברך באמצעות המושיע אם יחזרו בתשובה, לא כל העמים ולא כל האנשים יבחרו לקבל אותו ולשרת את אלוהים.

אלוהים רוצה להציל את כולם, אבל על כל אדם להחליט בעצמו האם לקבל את תוכנית הגאולה של אלוהים ולקיים את חוקיו הקדושים של אלוהים, או להיות חיים ללא אלוהים, ובכך להפיר את חוקיו הקדושים של אלוהים. חוקי אלוהים ניתנו כדי להבטיח את טובתנו ואושרנו, ועל ידי ציות לחוקים אלה אנו מראים את נאמנותנו לאלוהים.

גם חנה, אם שמואל, ניבאה על המשיח וכיצד הוא יביס את אויבי אלוהים:

הֲאֵלֶּה יִתְּתוּ מְרִיבֹו עֲלֹוּ בְּשָׂמַיִם יִרְעֶם יְהוָה יִדְּו אֶפְסֵי־אָרֶץ וַיִּתְּנֵעַז לְמַלְכֹו וַיְגַם קָרוֹן מְשִׁיחֹו:
(שמואל א' ב', י').

בפסוק זה ניתן שם חדש למושיע - הוא נקרא "משיח"². המונח משיח יכול לציין מלך, נביא או כהן שנבחר ונמשח על ידי אלוהים בעת מינויו לתפקיד³ (שמות ל', ל'; שמואל א'

---

²Francis D. Nichol, The Seventh-day Adventist Bible Commentary, Volume 2 (Review and Herald Publishing Association, 1978) p. 462.

³Francis D. Nichol, The Seventh-day Adventist Bible Commentary, Volume 5 (Review and Herald Publishing Association, 1978) p. 277.

כ"ד, ז'; שמואל ב' ה', ג'; מלכים א' י"ט, ט"ז). משיחת דוד למלך על ידי שמואל הנביא גרמה לכך שרוח אלוהים שרתה עליו (שמואל א' ט"ז, י"ג). מכאן ששמן המשחה סימל את רוח הקודש, המעניקה לאדם הנמשח את הכוח לביצוע תפקידו.

לפעמים משיח הציל את עם אלוהים מאויביו כפי שעשו דוד וכורש, אבל המושיע לעתיד לבוא הוא המשיח הכלל-עולמי או האולטימטיבי, שיציל את העם, יהרוס את העמים הרשעים ואת השטן ולבסוף יחזיר את גן העדן האבוד לעמו של אלוהים. תקופת המשיח העתידית מתוארת על ידי רבים מהנביאים האחרונים, כמתואר בפרק הבא - "ממלכת המשיח".

בעוד המשיח יהיה נעלה, תפילתה של חנה מדברת על כך שאלוהים ירומם את הענווים והעניים. כאן אנו מוצאים את הרמז הראשון להיבט אחר בדמותו של המשיח – ראשית דרכו הצנועה:

יְהִי מוֹרֵי־שֵׁר וּמַעֲשֵׂיר מִשְׁפִּיל אֶף-מְרוֹמָם:

מְקִים מַעֲפָר זָל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עַם-נְדִיבִים וְכֹסֵא כְבוֹד יִנְחֵלֶם כִּי לִיהוָה מִצְּקֵי אֲרָץ וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם תְּבֵל:

(שמואל א' ב', ז'-ח').

ההבטחה על בואו של המושיע נאמרה מחדש לדוד המלך. על פי הבטחה זו המושיע יהיה צאצא של דוד המלך, ומלכותו תתקיים לנצח נצחים:

כִּי וַיִּמְלֹאוּ יְמֵיךָ וַשְׂכַבְתָּ אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַהֲקִימְתִי אֶת־זֵרְעֶךָ אֶתְרִיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ וַהֲכִינְתִי
אֶת־מַמְלַכְתּוֹ:
הוא יבנה־בית לְשִׁמִּי וְכִנְנֹתִי אֶת־פֶּסֶא מִמְּלַכְתּוֹ עַד־עוֹלָם:
(שמואל ב' ז', י"ב-י"ג).

לנבואה זו משמעות כפולה; היא מדברת באופן חלקי על שלמה המלך, אבל בסופו של דבר היא מתייחסת למשיח, שמלכותו תיכון לנצח. נבואה כפולה מסוג זה באה לידי ביטוי גם בהבטחה לאברהם, שהתקיימה באופן חלקי באמצעות יצחק, ולבסוף תתקיים באמצעות המשיח. הרי ברור שלמלך שלמה לא היתה ממלכה שהתקיימה לנצח, ולכן ההבטחה לדוד המלך תתממש באמצעות המשיח.

2. ממלכת המשיח

ישעיהו הנביא קורא למשיח בשם "חוטור" - וגם הנביאים ירמיהו וזכריה משתמשים בשם דומה - "צמח" (ישעיהו י"א, א'; ירמיהו כ"ג, ה'; ל"ג, ט"ו; זכריה ג', ח'; ו', י"ב). רוח הקודש שורה על המשיח ולכן הוא נמשח על ידי רוח אלוהים (ישעיהו י"א, ב'). הוא שופט בצדק דלים, מכה את הרשעים בשבט פיו וממית את הרשעים ברוח שפתיו (ישעיהו י"א, ד'). הוא מלך צדיק, והגויים נושאים אליו עיניים (ישעיהו י"א, י'). לכן הוא אמור להביא ברכה לכל העמים.

קל לראות שהיבטים רבים של החוטור מגזע ישי הינם משיחיים: המשיחה על ידי רוח הקודש, הכאת הרשעים במטה מנהיגות, והיותו ברכה לגויים.

תקופת המשיח תתאפיין גם בהפיכתן של החיות למבויתות: "וגר זאב עם גדי, ונמר עם גדי ירבץ, ועגל וכפיר ומריא יחדיו; ונער קטן נוהג במ" (ישעיהו י"א, ח').

זה היה צעד בדרך לשיקום גן העדן. בסופו של דבר, כולם יכירו את אלוהים, כפי שהמים מכסים את הים (ישעיהו י"א, ט').

המשיח מתואר כמלך צדיק כמו דוד:

הָיָה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְהִקְמַתִּי לְדָוִד צִמְח צְדִיק וּמִלֹּד מִלֹּד וְהִשְׁפִּיל וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בְּאֶרֶץ: (ירמיהו כ"ג, ה').

המשיח יציל את עמו, ינהיג משפט צדק וישכין שלום (ראה גם ירמיהו כ"ג, ט"ו-ט"ז). עמי העולם זקוקים למלך כזה כדי שיציל את האנושות מדרכיה הרעות, ויציל את

המדוכאים. רק למשיח יש את היכולת לפתור את בעיות האנושות ולהביא קץ לחטא, לסבל ולמוות. עלינו להתפלל לבואו, מכיוון שהוא זה שיביא את ממלכת אלוהים.

הנביא מיכה מציין מספר פרטים הנוגעים להגעת המלך בספר מיכה פרק ה':

א. הוא יהיה מושל ישראל, מלך (פסוק א')

ב. גדולתו תגיע עד קצות הארץ (פסוק ג')

ג. הוא יביא שלום וישועה מאויבי ישראל (פסוקים ד'-ה')

ד. גויים רבים יתברכו בו (פסוק ו')

ה. הוא ישמיד את העמים שלא יביעו חרטה (פסוקים ז'-ח', י"ד)

ו) העמים לא יאמינו יותר במכשפים ובאלילים (פסוקים ט'-י"ג)

ז) הוא יולד בבית לחם אפרתה למרות שהוא היה קיים מאז ומעולם, מימי קדם (פסוק א')

ח) הוא יוכה על הלחי (פרק ד', פסוק י"ד)

מעניין לראות את המרכיבים המשיחיים של נבואה זו - מלך צדיק שיציל את בני עמו ויביא עידן של שלום. יחד עם זאת הוא יוכה על הלחי, סמל לסבלו הראשוני.

גם הנביא זכריה זכה לראות את ממלכת המשיח באמצעות מספר חזיונות סמליים. הבטחות אלה הוטנו בציות ובקנאות לאלוהי בני ישראל. בספר זכריה קיימות התייחסויות רבות למשיח ולימות המשיח, ולעתיד המזהיר המובטח לעם ישראל:

א. גויים רבים יצטרפו לאלוהים (זכריה ב', י"א); הם יעזרו לבנות את בית המקדש (זכריה ו', ט"ו), הם יבקשו את אלוהים ויתפללו אליו (זכריה ח', כ"ב).

ב. הנצר, שהוא משרת אלוהים, מלך וכהן, יבנה את בית המקדש (זכריה ג', ח'; ו', י"ב-י"ג).

ג. תהיה תקופה של שלום שבה ירושלים תחזור להיות עיר של אמת (זכריה ח', ג'); העולם יהיה מלא באושר ואריכות ימים (זכריה ח', ד'-ח'); ירושלים לא תהיה יותר כבושה אלא תנצח את אויביה (זכריה ט', ח'; י', ד'-ה'; י"ב, ב'-ח'); יהיה שפע של מזון בעולם (זכריה ט', י"ז); אולם רק החלק המטוהר של העם יישאר בחיים (זכריה י"ג, ח'-ט').

ד. המלך יבוא לירושלים שפל-רוח רכוב על חמור, ויביא את הגאולה (זכריה ט', ט'). הוא ימשול בכל העולם (זכריה ט', י') והאנשים יתאבלו על זה שאותו דקרו (זכריה י"ב, י'-י"ד). הוא יפצע בכפות ידיו (זכריה י"ג, ו') ויפתח מעיין לחטאים כדי לטהר את העם (זכריה י"ג, א'). הרועה האמיתי ידחה תמורת שלושים שקלי כסף (זכריה י"א, ז'-י"ד).

ה. ירושלים תותקף אבל המשיח יחזור (זכריה י"ד, ג'); רגליו יעמדו על הר הזיתים (זכריה י"ד, ד'); אלה שלחמו נגד ירושלים יוכו במגיפה (זכריה י"ד, י"ב) והעמים האחרים ישרתו את אלוהים או יוכו בכצורת (זכריה י"ד, ט"ז-י"ז).

נבואות אלה הותנו בהתחדשות רוחנית בישראל. ברכות כאלה תלויות בעבודת אלוהים רוחנית אמיתית ובצייתנות (ראה ירמיהו י"ח, ז'-י'). למרבה הצער, התחדשות רוחנית זו לא התרחשה. הנביא מלאכי מספר על כך שהעם עסק בסוגי פולחן שלא היו מקובלים על אלוהים, ובישעיהו פרק נ"ז מסופר על השחיתות בקרב עם אלוהים לפני הופעת המשיח. לכן נבואות אלה יתגשמו בדרך אחרת עבור בני ישראל הרוחניים, אלה ששומרים על חוקיו הקדושים של אלוהים, אלה שמאמינים באלוהים ובוטחים במשיח.

ימות המשיח יביאו אריכות ימים, ובסופו של דבר חיי נצח לצדיקים (דניאל י"ב, א'-ב'). כל הסבל והאכזריות ייעלמו מהעולם (ישעיהו י"א, ו'-ט'). המוות עצמו ייעלם מהעולם (הושע י"ג, י"ד). אין ספק, שזו תקווה גדולה ונחמה לאלה שמשרתים את אלוהים. יש אנשים שמתו כקדושים מעונים בשירות אלוהים, אבל אלוהים לא שכח אותם, ושמותיהם כתובים בספר החיים. הנביא מלאכי אומר שאלוהים מנהל ספר זיכרון עבור אלה שבאמת אוהבים אותו (מלאכי ג', ט"ז-י"ח).

מרכיב חשוב בממלכת המשיח הוא קיבוץ הגויים, שיבקשו את אלוהים. זה נועד לממש את ההבטחה לאברהם, שכל העמים יתברכו במשיח.

ישעיהו אף קורא למשיח בשם "עבד אלוהים", מונח הקשור בצמח (זכריה ג', ח'). רוח אלוהים תשרה עליו והוא יביא צדק לגויים, שיחכו לחוקיו. הוא יפקח את עיני העיוורים, ישחרר את האסורים ויעניק אור לשרויים באפלה; הוא יהיה אור לגויים. הוא גם יהיה עדין ולא יעשה עוול למדוכאים במשפטם, לא ישבור קנה רצוץ ולא יכבה פשתה כהה (ישעיהו מ"ב, א'-ז').

בימות המשיח הגויים יקבלו את חוקי אלוהים ויהפכו לחלק מהברית הנצחית של אלוהים. אלה שחיו באפלה יצאו לחופשי ויקבלו את האור וההשכלה של חוקי אלוהים:

עד ישים בארץ משפט ותורתו אינם יחילו ואמתנו לבכרית עם לאור גוים (ישעיהו מ"ב, ד', ו').

הנביא ממשיך ואומר: והלקו גוים לאורך (ישעיהו ס', ג').

הגויים ישמרו על קדושת השבת. הם ידעו שאלוהים הוא בוראם וידבקו בהבטחת הגאולה. גם זכריה סבר שעמים רבים יצטרפו לאלוהים (זכריה ב', ט"ו), וישעיהו ניבא:

ובני הנזר הנגלים עליהם לשרמו ולאקה את שם יהוה להקות לו לעבדים פלי שמר שבת מחללו ומחזיקים בכריתי: (ישעיהו נ"ו, ו').

בני ישראל אמורים להיות "לאור גוים להקות ישועתי עד קצה הארץ" (ישעיה מ"ט, ו'). וזה אומר שהגאולה תהיה פתוחה לכל האנשים שיסכימו לקבלה. עם ישראל נועד להיות משואת אור זוהרת בעולם, כדי שכל העמים יוכלו להינצל.

על פי הנבואות המותנות שניתנו לעם ישראל, הגויים יקבלו חלק שווה בנחלות (יחזקאל מ"ז, כ"ב-כ"ג) וכמה מהם אף יהפכו לכוהנים ולוויים (ישעיהו ס"ו, כ"א). בית המקדש יהיה בית תפילה לכל העמים (ישעיהו נ"ו, ז'). עם ישראל הרוחני, המורכב מיהודים ומגויים המאמינים במשיח, יהפוך להיות אור לכל הגויים.

ישעיהו אומר כיצד המשיח יבצע את כהונתו:

רוּחַ אֲדֹנָי יְהוִה עָלַי וְעָן מְשַׁח יְהוִה אֵתִי לְבִשָׁר עֲנוּיִם שְׁלַחֲנִי לְחַבֵּשׁ לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב לְקַרְא לְשִׁבוּיֵם דְּרוּר וְלְאַסְוִירִים פְּקַח־קוֹת: (ישעיהו ס"א, א').

החירות שהמשיח יביא עימו תהיה קודם כל רוחנית - שחרור האסורים מכלא החטא והמחלות, והבאת החדשות הטובות על הגאולה לאבודים.

אבל בסופו של דבר תהיה גם גאולה ממשית מאויבי עם ישראל, שדיכאו אותו, ובאותו זמן המשיח יגיע בתפארה, כדברי הנביא חבקוק⁴. הנביא גם מתאר כיצד יראה המשיח בתפארתו: וְנִגְהַל פְּאֹר תִּהְיֶה קִרְגִּים מִיָּדוֹ לֹא וְשֵׁם תִּבְלֹן עֲזָה: (חבקוק ג', ד').

פצעי המשיח טומנים בחובם את התהילה הנסתרת ואת עוצמת הגאולה.

---

⁴Francis D. Nichol, *The Seventh-day Adventist Bible Commentary, Volume 4* (Review and Herald Publishing Association, 1978) p. 1057; and Ellen White, *The Great Controversy Between Christ and Satan, Conflict of the Ages, Volume 5* (Pacific Press Publishing Association, 1911) p. 674.

כאשר המשיח יחזור בתפארה, תהיה בארץ מגיפה (חבוקק ג', ה'), ההרים יתפוצצו (פסוק ו'), הוא יבוא כלוחם להציל את עמו (פסוקים ט'-י"א), אפילו השמש והירח יעמדו דום (פסוק י"א), והוא ישמיד את הרשעים (פסוק י"ב).

כל הנבואות על ממלכת המשיח המפוארת יתקיימו בבוא הזמן. לנביא חבוקק נאמר להמתין להתגשמות הנבואה:

כִּי עוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד וְיִפְתַּח לְקֶזֶז וְלֹא יִכְנָב אִם־יִתְמַהֲמַהּ חִפְה־לּוֹ כִּי־כֹא יָבֵא לֹא יֵאָחֵר:
הִנֵּה עֹפֶלֶה לֹא־יִשְׁרָה נִפְשׁוֹ בּוֹ וְצִדִּיק בְּאִמּוֹנָתוֹ יִתְּיָה:

(חבוקק ב', ג'-ד').

בינתיים אל לנו להמעיט בערכה של התפארת הנסתרית של מלכות החדש, ובעוצמתו של המשיח להציל חוטאים. האדם מחפש תהילה גשמית, אבל המשיח יביא תהילה תחייה ורוחנית, שהיא גדולה הרבה יותר מעוצמה פוליטית או מחומרנות. רק אלה שמשותפים ונוטלים חלק בממלכת החדש הרוחנית יזכו להגיע גם לממלכה הגשמית.

אלה שיחכו עד להתגשמות הנבואות לפני שיאמינו בהן לעולם לא ייכנסו לממלכת המשיח. הנביא עמוס דיבר על תקופה שבה יהיה צמא לדבר אלוהים; אנשים יחפשו אותו בכל העולם אך לא ימצאו אותו (עמוס ח', י"א-י"ב). הנביא יואל דיבר על המוני אנשים שיימצאו בעמק ההחלטה (יואל ד', י"ד); כאשר המשיח יחזור, עבור הרשעים תקופת המבחן תסתיים.

אברהם האמין בהבטחות של אלוהים עוד לפני שהן התגשמו, ולכן אנו נקראים לבטוח
בנבואות המשיחיות ולהאמין במשיח. כפי שאומר חבקוק, במועד המתאים, החזון יתגשם.
הצדיקים חייבים לחיות על פי האמונה (חבקוק ב', ד'), ללא אמונה לא ניתן לספור אותם
כצדיקים בפני אלוהים. אברהם האמין באלוהים ונחשב כצדיק בעיני אלוהים (בראשית
ט"ו, ו').

3. העבד הסובל

המלך דוד היה סוג של משיח. גם הוא וגם המשיח סובלים אבל בסופו של דבר מוכתרים כמלכים, זוכים בממלכה ומנצחים את אויביהם. אולם, ממלכת המשיח וניצחונה על כוחות הרשע יהיו גדולים בהרבה בהשוואה לאלה של דוד המלך.

רבים מהנביאים דיברו על כך שדוד יהיה מלך בימות המשיח וזו, כמובן, התייחסות למשיח (ירמיהו ל', ט'; יחזקאל ל"ז, כ"ד; ישעיהו נ"ה, ג'-ד'). גם הנביא הושע אומר שעם ישראל יחפש את דוד ושהוא יהיה מלך ישראל באחרית הימים (הושע ג', ד'-ה').

כפי שדוד סבל ונרדף על ידי המלך שאול לפני שהפך למלך, כך גם המשיח יידחה בתחילה. רמז נוסף לכך ניתן למצוא בתפילת חנה ובהתייחסותו של הנביא מיכה לכך ששופט ישראל יוכה על הלחי.

בישעיהו פרק נ"ג אנו פוגשים לראשונה את העבד הסובל; הוא סובל בעקיפין בגלל חטאי העם (פסוק ה'); אלוהים רצה לדכאו (פסוק י'); הוא מצדיק את האנשים ונושא את עוולותיהם. הוא הערה למוות נפשו; הוא גם נשא את חטאיהם של רבים וסבל את עוונותיהם (פסוק י"א).

בפסוקים אלה מצטיירת תמונה של המשיח המקריב את חייו כקורבן חטאת עקיף כדי להציל את החוטאים. הוא עושה זאת מרצונו החופשי, סובל בשקט ואינו פוצה את פיו כאשר מענים אותו (פסוק ז'). אין דבר שקר בפיו (פסוק ט'), וזה אומר שהוא חף מפשע; לכן הוא לא מת בגלל חטאיו.

הרעיון של כפרה עקיפה מהווה חלק מרכזי במערכת הפולחנית בספר ויקרא. מדובר בפרדוקס מסתורי: חוטא מגיע למקום קדוש, מניח את ידיו על הקורבן, מתוודה על חטאו, והולך לדרכו חף מפשע בעוד הקורבן החף מפשע מת במקומו (ויקרא ד', כ"ט; ה', ה'-ו'). הנחת הידיים מסמלת העברת אשמה או אחריות (ויקרא כ"ד, י"ד; במדבר כ"ז, י"ח; ה', י'). כאשר אב יהודי רוצה לברך ולהעביר אחריות לילדיו הוא מניח עליהם את ידיו ואומר את הברכה.⁵

פרדוקס הכפרה העקיפה מתואר גם בישעיהו פרק נ"ג שבו אדם חף מפשע (אין מרמה בפיו, פסוק ט') מת כקורבן חטאת (פסוק י"ב) עבור חטאי העם כדי להתערב לטובתם ולשאת את עוולותיהם (פסוקים א' - י"ב).

הנביא דניאל אומר שהמשיח ייכרת, אבל לא בגללו: יִפְרֹת מְשִׁיחַ וְאֵין לוֹ.

---

⁵Ellen White, The Acts of the Apostles, Conflict of the Ages Series, Volume 4 (Pacific Press Publishing Association 1911) p. 162.

לפרטים נוספים על המשמעות של תפילת הקורבן ראה:

Marc Rasell, Exploring the Heavenly Sanctuary (AuthorHouse, 2009) Chapter 6 "Garbage Collection".

זה יביא קץ לזבחים ולמנחות (דניאל ט', כ"ה-כ"ז). דניאל אף מציין את השנה שבה זה יקרה (עיין בספרי הראשון, Exploring the Heavenly Sanctuary, לפרטים נוספים על שבועת שבעים השבועות של דניאל⁶).

יוסף בן יעקב מייצג סוג אחר של משיח. הוא זכה ליחס עוין מצד אחיו הקנאים, שמכרו אותו לעבדות. למרות זאת אלוהים הפך אותו למושל מצריים ולמצילם של אנשים רבים בתקופת הרעב. באותו אופן המשיח יידחה על ידי מנהיגים קנאים, ואנשים יבגדו בו עד כדי גרימת מותו, אבל אלוהים יחזירו לחיים כדי להפוך למלך ישראל ולמושיעו של העולם.

היפוך גורל זה עולה בקנה אחד עם תפילת חנה, בה נאמר שאלוהים ירומם את הדל. אותו מוטיב חוזר על עצמו בחייהם של דוד המלך ויוסף. ממלכת המשיח מבוססת על ענווה ועל שפלות רוח; ענווים יירשו את הארץ (תהילים ל"ז, י"א).

ספר תהילים מספק לנו עדויות נוספות על דחיית המשיח ועל סבלו. מכיוון שדוד היה סוג של משיח, רבים מפרקי תהילים הם נבואיים.

---

⁶Exploring the Heavenly Sanctuary, Chapter 10 "Biblical Mathematics".

בתהילים פרק ס"ט אנו לומדים שהמשיח:

- יידחה על ידי אנשים (פסוק ט')
- יהיה קנאי למקדש אלוהים (פסוק י')
- איש לא ירחם עליו (פסוק כ"א)
- יציעו לו לאכול פרי מר (ראש) ולשתות חומץ (פסוק כ"ב)

דחיית המשיח מתוארת על ידי ישעיהו במלים הבאות: מִי הָאֲמִין לְשִׁמְעֵתֵנוּ (ישעיהו נ"ג, א'), וכן גם נִבְזָה וְתַחַל אֵינְשִׁים (ישעיהו נ"ג, ג').

הלעג שהיה מנת חלקו של המשיח בהיותו על הצלב מתואר בתהילים במלים הבאות:

פְּלִרְאֵי יִלְעָגוּ לִי יַפְטִירוּ כְּשֹׁפֵה נִגְיְעוּ רְאִישׁ:
גַּל אֶל־יְהִנָּה יִפְלִטָהּוּ יִצְיִלְהוּ כִּי תִפֶּן בּוֹ:
(תהילים כ"ב, ח'-ט').

גם ישעיהו מספר שאנשים יירקו עליו (ישעיהו נ', ו'), וספר תהילים אומר שאחד האנשים שאכלו בחברתו יבגוד בו (תהילים מ"א, י').

למרות הכל, המשיח הדחוי הפך להיות הבסיס לתפיסת הגאולה היהודית. כאשר נבנה בית המקדש הראשון, אחת האבנים נדחתה מכיוון שלא התאימה. היא נותרה דחוייה במשך שנים רבות, עד לעריכת חיפוש אחר אבן-פינה. לבסוף התברר שאותה אבן מוזרה

התאימה באופן מדויק, ומכיוון ששרדה שנים רבות בלי להיסדק, נמצאה ראויה לתפקידה:⁷

אַבְו מְאַסְוּ הַבּוֹגִים הַיְמָה לְרֵאשׁ פְּנֵה: (תהילים קי"ח, כ"ב).

עוד נאמר בתנ"ך שהמשיח יהיה הצור שיגרום לרבים מבני ישראל למעוד:

וְהָיָה לְמַקְנֵשׁ וּלְאַבְו נְגַף וּלְצוֹר מְכַשׁוֹל לְשָׁנֵי בְּתֵי יִשְׂרָאֵל לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם:
וְכָשְׁלוּ בָם רַבִּים וְנִפְּלוּ וְנִשְׁכְּרוּ וְנִקְשְׁוּ וְנִלְכְּדוּ:

(ישעיהו ח', י"ד-ט"ו).

הדימוי של הצור מצביע על קדושת המשיח, שתתואר בפרק "המשיח האלוהי". המונח "הצור" מיוחס לאלוהים בדברים ל"ב. בתקופת הנדודים במדבר משה הכה על צור כדי להוציא ממנו מים עבור העם (שמות י"ז, ו'), סימן מוקדם למשיח שיוכה, ועל ידי כך יעניק לעם מים, שהם הבסיס לחיים.

מי שיבחרו להאמין במשיח לא יתאכזבו:

לָכֵן קָה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַגִּגִי יִסַּד בְּצִיּוֹן אַבְו אַבְו בְּצִוֹן פָּגַת יְקָרַת מוֹסַד מוֹסַד הַמְּאַמִּין לָא יִחְזִישׁ: (ישעיה כ"ח, ט"ז).

הנביא ישעיהו ניבא שהעם לא יבין את שליחותו של המשיח. האנשים ציפו שהוא יצילם מייד מאויביהם, אבל לא הבינו שהיה עליו למות תחילה כדי להצילם מחטאיהם:

---

⁷Ellen White, The Desire of Ages, Conflict of the Ages Series, Volume 3 (Pacific Press Publishing Association, 1898) pp. 597-8.

וַיֹּאמֶר לָךְ וְאָמַרְתָּ לְעַם הַגִּזָּה שְׂמְעוּ שְׂמֹלַעַ וְאַל־תִּכְיִנוּ וּרְאוּ רְאוּ וְאַל־תִּקְדְּעוּ (ישעיהו ו', ט').

אחת הסיבות לדחיית המשיח היתה אי הבנת הנבואות המשיחיות, שגרמה להתמקדות בממלכה הגשמית וביתרונות החומריים, אך החמיצה את דחיית המשיח ואת מותו ואת ההיבט הרוחני של הנבואות, שקראו להתחדשות רוחנית ולכפרת עוונות.

בתהילים כ"ב נאמר שכפות ידיו וכפות רגליו ינוקבו (פסוק י"ז⁸), ושאף אחת מעצמותיו לא תישבר (פסוק י"ח). זה מתאים גם לזכריה י"ג, ו', שם נאמר שהוא ייפצע בכפות ידיו בבית חבריו.

סימן מוקדם לכך שאף אחת מעצמות המשיח לא תישבר ניתן למצוא בזבח הפסח, שאסור שאף אחת מעצמותיו תהיה שבורה (שמות י"ב, מ"ו). זבח הפסח ששימש להצלת בני ישראל מעבדות וממות הוא סימן למשיח שימות כדי להציל את העם מהשתעבדות לחטא וממות נצחי.

זכריה אמר שהעם יתאבל על זה שאותו הם דקרו (זכריה י"ב, י'-י"ד); המשיח יפתח מעיין כדי לטהר את העם מחטא (זכריה י"ג, א'); והרועה האמיתי יידחה בעבור 30 שקלי כסף (זכריה י"א, ז'-י"ד).

עד כמה נכונה העובדה שמותו של המשיח פתח מעיין לטיהור החטא! מכיוון שהמשיח נדקר, הוא מת כקורבן חטאת, לא בעבור עצמו, אלא כדי להביא גאולה לכולנו.

---

⁸ על פי תרגום השבעים.

בתהילים פרק מ', פסוקים ז'-ט' מדובר על כך שהמשיח הוא הקורבן החדש, אחת ולתמיד.

המשיח היה מוכן לבוא לארץ כדי למות עבורנו:

זָבַח וּמִנְחָהּ לֹא־הִפְצִיתָ אֲזָנִים כְּרִיתָ לִי עֹלָה וְחֹטְאָה לֹא שִׁאֲלָתָ:
אֲזִ אֲמַרְתִּי הִנֵּה־בָּאתִי בְּמַגֵּלְת־סֹפֶר כְּתוּב עָלַי:

לְעֲשׂוֹת־רְצוֹנְךָ אֱלֹהֵי חֲפְצֹתֵי וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מַעֲי:

(תהילים מ, ז'-ט').

ניתן ללמוד על המשיח גם במקומות שונים בתורה. כאשר מישהו הרג אדם בשגגה, קרוב משפחתו של הנהרג, הנקרא נוקם דמו, היה רשאי למצוא ולהרוג את האחראי למעשה, אלא אם הוא היה נמלט לעיר מקלט. כאשר האחראי למעשה הגיע לעיר המקלט והתקבלה החלטה שהוא לא היה רוצח, הוא היה יכול לגור בה בביטחה בתנאי שיישאר שם עד למות הכהן הגדול. עיר המקלט מזכירה את ישו - מקום שאליו החוטא יכול לברוח כדי לבקש רחמים, ושבו הוא חייב לגור כדי להימנע ממוות נצחי.⁹

בחוקי התורה רק קרוב משפחה קרוב ("גואל") יכול לפדות אדם שנמכר לעבדות (ויקרא כ"ה, מ"ח-מ"ט). לכן אנשים חוטאים הם עבדים לחטא, ורק קרוב משפחה קרוב (המשיח) יכול לפדותם, מכיוון שהוא אינו משועבד לחטא.

---

⁹Stephen N. Haskell, *The Cross and Its Shadow* (Hagerstown, Maryland: Review and Herald Publishing Association, 1914) pp. 258-265.

בשנת היובל אנשים שוחררו מעבדות וכל הנחלות הוחזרו לבעליהן המקוריים. לכן, כאשר המשיח יגיע בתפארה, הצדיקים המתים ישוחררו מקבריהם, יזכו בחיי נצח ויירשו מחדש את הארץ¹⁰. אז תתגשם הנבואה של ישעיהו בפרק כ"ו, פסוק י"ט:

יְהִי מְלִידָה נְבִלְתִי יְקוּמוּן ... וְאַרְצָךְ רְפְאִים תִּפְּיֵל.

איוב אמר שהוא ידע שגואלו חי, ושאפילו לאחר מותו, הוא יראה את אלוהים (איוב י"ט, כ"ה-כ"ו). הוא קיווה שלמרות שימות, יום אחד גואלו יצילו ממוות והוא יראה את אלוהים.

על פי חוקי הירושה, זר אינו יכול לגאול אדמה שנמכרה - רק קרוב משפחה (גואל) יכול לעשות זאת (רות ב', כ'). לכן רק אדם יכול לגאול אותנו, לא מלאך או יצור אחר, כדי שנוכל לרשת את האדמה החדשה (ישעיהו ס"ה, כ"ב-כ"ג). המשיח גואל אותנו מחטא וממוות כקרוב משפחה; הוא ישלם את הכופר כדי להצילנו. הוא גם ישמש כעיר המקלט שלנו, שתצילנו ממוות נצחי.

---

¹⁰The Cross and Its Shadow pp. 247-257.

4. הכהן המשיח

5. המשיח האלוהי

6. המשיח קם לתחייה

7. התגשמות הנבואות

מידע נוסף

To obtain a copy of this book, please go to:

www.adventtruth.co.uk

www.amazon.com/author/mrasell